பவுல் ஞானஸ்நானத்தைப் போதித்தார்

... பவுல் ஆவியில் வைராக்கியங்கொண்டு, இயேசுவே கிறிஸ்து என்று யூதருக்குத் திருஷ்டாந்தப்படுத்தினான் ... கொரிந்தியரில் அநேகரும் சுவிசேஷத்தைக் கேட்டு, விசுவாசித்து, ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள் (அப். 18:5-8).

பவுல் - இவர் சபையை மிகவும் துன்புறத்திய சவுல் என்றும் அறியப்பட்டவர் - இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய சுவிசேஷத்தின் மாபெரும் பிரசங்கியார் ஆனார். அவர் இயேசுவைத் தரிசித்த பிறகு மூன்று நாட்கள் உபவாசித்து ஜெபித்து, பிறகு தனது பாவங்கள் கழுவப்படுவதற்காக ஞானஸ்நானம் பெற்ற பிறகு அவரது ஊழியம் தொடங்கிற்று (அப். 22:16). ஒரு காலத்தில் பவுல் துன்புறுத்தியிருந்த விசுவாசத்திற்கே அவர் கீழ்ப்படிந்து, பிரசங்கிக்கத் தொடங்கினார் (கலா. 1:23). அதை அவர் மனிதர் களிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டதில்லை (கலா. 1:11, 12) ஆனால் ஆவியானவர் மூலமாக (எபே. 3:3) இயேசுவிடமிருந்தே (1 கொரி. 14:37) கற்றுக் கொண்டார்.

பவுல் தாம் ஒரு அப்போஸ்தலர் என்ற வகையில், ஆதியில் பன்னி ரெண்டு அப்போஸ்தலர்களும், புதிய ஏற்பாட்டின் மற்ற தீர்க்கதரிசிகளும் போதித்த அதே செய்தியையே போதித்தார். இந்தக் காரணத்திற்காகவே பவுலின் சுவிசேஷமானது ஏவபட்ட மற்றவர்களுடையதைப் போலவே உண்மையான ஒரே சுவிசேஷமாக இருந்தது. வேறொரு சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும் எவரும் சபிக்கப்பட்டவராய் இருப்பார் (கலா. 1:8, 9). பேதுருவின் கூற்றுப்படி, பவுலின் எழுத்துக்கள் பேதுரு எழுதியிருந்தவை களுக்கு இணக்கமானவைகளாகவும், மற்ற வேத வசனங்களைப் போலவே அதே அதிகாரமுடையவைகளாகவும் இருந்தன (2 பேது. 3:15-17). பவுல் போதித்த யாவையும் ஏவப்பட்ட மற்ற மனிதர்கள் போதித்தவற்றின் பிரதிபலிப்பென்றே கருதப்பட முடியும்.

பவுலின் சில பிரசங்கத்தினுடைய சுருக்கக் குறிப்புகள் நடபடிகளின் புத்தகத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பினும் (13:16-41; 14:15-17; 22:1-21; 26:2-23), அவரது சுயஞானஸ்நானம் பற்றிய குறிப்பு தவிர (22:16), ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றிய அவரது எடுத்துரைப்புகள் எதுவும் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கப்படவில்லை. அவரது பிரசங்கத்தைக் கேட்டவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர் (16:15, 33; 18:8) என்பது அவரது பிரசங்கத்தில் ஞானஸ்நானமும் உள்ளடங்கியிருந்தது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

ஞானஸ்நானம் பற்றிய அவரது புரிந்து கொள்ளுதலையும், அவர் சிலருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்திருந்ததையும் அவரது நிருபங்கள் வெளிப் படுத்துகின்றன (1 கொரி. 1:16).

ஞானஸ்நானம் என்பது ஒரு வெற்றுச் சடங்கோ, ஒரு வீணான சடங்காச்சாரமோ அல்லது கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலோ அல்ல என்றும், அது இயேசுவின் மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலுக்கு இருதய மாற்றத்துடனான ஒரு பதில்செயல் என்றும் பவுலின் நிருபங்கள் விவரிக்கின்றன.

ரோமர் 6:1-18

ரோமர் 5ல் அவரது வாழ்வு, இரத்தம் மற்றும் மரணம் (5:9, 10) ஆகியவற்றின் மூலமாக நீதிமானாக்கும் (5:2, 15, 17, 20, 21), இரட்சிக்கும் மற்றும் தேவனிடத்தில் நம்மை ஒப்புரவாக்கும் கிருபையின் (5:1, 9, 10) அடிப்படை என்று பவுல் முன் வைக்கின்றார். இந்த பயன்கள் ஒருவர் இயேசுவின் மரணம், அடக்கம், உயிர்த்தெழுதலை ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் பகிர்ந்து கொள்ளுகையில் கிருபையினால் தரவழைக்கப்படுகின்றன, இவைகள் பாவத்தை உற்சாகப்படுத்துவதற்கானவைகள் அல்ல (ரோமர் 6:1, 2) ஆனால் பாவம் நிறைந்த வாழ்வில் இருந்து நம்மை விடுவிப்பதற்கானவைகளாகும் (ரோமர் 6:2). ஞானஸ்நானமானது இருதயத்திலிருந்து ஏற்ற விதத்தில் புரிந்து கொள்ளப்பட்டு, கீழ்ப்படியப் படும் பொழுது, ஒரு மரணத்தையும், பாவத்திலிருந்து விடுதலையையும் கொண்டு வரும் (ரோமர் 6:4-6, 17, 18).

ரோமர் 6:3, 4ல் ஞானஸ்நானம் பற்றிய பவுலின் கலந்துரை யாடலானது இயேசுவின் மரணத்தினால் வரும் பயன்களை கிறிஸ்துவின் மரணத்திற்குள்ளாக்கும் ஞானஸ்நானத்தின் வழியாகச் சாத்தியமுள்ளதாவதாக இருப்பினும், இயேசுவின் மரணத்தினால் வரும் பயன்களுக்குக் கதவைத் திறக்கும் ஒரு செயல்பாடாக ஞானஸ்நானத்தை முன் வைப்பதில்லை. மாறாகப் பவுல், பாவத்திற்கு மரித்தல் என்பது ஞானஸ்நானத்தின் பொழுது ஒருவர் இயேசுவின் மரணத்தை இருதயத்தி லிருந்து வரும் ஒரு பதில்செயலினால் பகிர்ந்து கொள்கின்ற செயலாக, இதை இயேசு நமக்குச் செய்துள்ளதற்காகப் பதிலாகச் செய்து பாவத்திலிருந்து விடுதலை பெற்ற புதிய வாழ்வை விளைவிக்கும் செயலாகக் காண்பிக்க விரும்பினார்.

“ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் ஒருவர் இயேசுவின் மரணத்திற்குள்ளாகப் பிரவேசிக்கின்றார். ஒருவருடன் மரணத்தில் பிரவேசித்தல் என்பது அவருடன் மரணமடைதல் என்று அர்த்தப்படுத்துவதால், ஞானஸ்நானம் என்பது இயேசுவுட னான ஒரு மரணத்தைக் கொண்டு வருவதாக உள்ளது. இந்த விஷயத்தில், மரணம் என்பது பாவத்திற்கு மரித்தல் ஆகவும் அதைத் தொடர்ந்து ஒருவரின் கடந்த காலப் பாவத்திலிருந்து விடுதலையான புதிய வாழ்வையும் கொண்டதாய் இருக்கின்றது” என்று பவுல் சொல்கிறார். ‘‘பாவத்திற்கு மரித்து’’ (ரோமர் 6:2) என்ற சொற்றொடரின் மூலம்

கிறிஸ்தவர்கள் பாவத்திற்கு செய்யும் ஊழியம் மற்றும் செயல்முறை ஆகிய வற்றிற்கு மரிக்கின்றனர் என்று பவுல் அர்த்தப்படுத்தினார். இந்த மரணமானது பாவத்திலிருந்து விடுதலை பெற்ற ஒரு புதிய வாழ்வை, இனியும் பாவத்தை இலக்காகக் கொண்டிராத வாழ்வை விளைவிக்க வேண்டும். ஞானஸ்நானமே பாவத்திற்கு மரிக்கும் இடமாயுள்ளது, ஏனெனில் ஒருவர் ஞானஸ்நானத்தில் இயேசுவுடன் அடக்கம் செய்யப் படுவதினால் பாவத்திற்கு மரிப்பதில் பிரவேசிக்கின்றார்: "... பாவ சரீரம் ஒழிந்து போகும் பொருட்டாக, நம்முடைய பழைய மனுஷன் அவரோடே கூடச் சிலுவையில் அறையப்பட்டதென்று அறிந்திருக்கிறோம்" (ரோமர் 6:6). இவ்வழி முறையில், ஞானஸ்நானத்தில் பாவத்திற்கு மரித்தவர் "பாவத்துக்கு நீங்கி விடுதலையாக்கப்பட்டிருக்கிறார்" (ரோமர் 6:7, 18).

இயந்திரத்தனமான சரீரப் பிரகாரமான ஒரு செயல்பாடு மட்டும் பாவத்திலிருந்து விடுதலையான ஒரு புதிய வாழ்வைச் செயல்படுத்தி விடும் என்ற முடிவை எவரொருவரும் எடுத்து விடாதிருப்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்வதற்காகப் பவுல், ''பாவத்திலிருந்து விடுதலையான'' ஒருவர் "ஒப்புவிக்கப்பட்ட உபதேச சட்டத்திற்கு மனப்பூர்வமாய்க் கீழ்ப்படியும்" நபராய் ஆகும் பொழுது (ரோமர் 6:17) "நீதிக்கு அடிமையாகிறார்" என்று கூறப் புகுந்தார் (ரோமர் 6:18). ஞானஸ்நானச் செயல்பாட்டின் மூலமாக இது நடைபெறுகின்றது, ஆனால் ஒரு நபர் சரீரப் பிரகாரமாகச் செய்யும் செயல்பாட்டினால் மட்டும் இது நடப்பதில்லை. இயேசு அடக்கம் பண்ணப்பட்டது போல ஒரு நபர் சரீரப் பிரகாரமாக அடக்கம் செய்யப்படுவதுடன், அவர் தமது பழைய வாழ்வுக்கு மரித்து புதிய வாழ்வுக்குள் பிரவேசிக்க அதை (பழைய வாழ்வை) அடக்கம் பண்ணுவதில் ஆவிக்குரிய வகையில் ஈடுபடுவதினால் இது நடந்தேறுகின்றது.

பவுல் ஞானஸ்நானத்தை ஒரு பலியாக முன் வைத்தார், அதை ஒரு மிருக பலியாக அல்ல, ஒருவருடைய சுயத்தைப் பலியிடுதலாக முன் வைத்தார் (ரோமர் 6:6). இவ்வழியில், பாவத்திற்குப் பலி செலுத்துதல் என்பது புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ் இன்னமும் நிலவுகின்றது - இது ஒரு மிருகத்தைப் பலியிடுதல் அல்ல, ஆனால் பாவியொருவர் கிறிஸ்துவுக்காகப் புதிய வாழ்க்கை வாழும்படியாக அவருடனே கூடச் சிலுவையில் அறையப்பட்டவராகும் பொழுது (கலா. 2:20; ரோமர் 12:1) தமது பழைய இயல்பைப் பலி செலுத்தியவராயிருத்தல் வேண்டும். பவுலைப் பொறுத்த மட்டில் இந்த மரணமும் சிலுவையில் அறையப்படுதலும் நிகழும் பொழுதுதான் இது ஞானஸ்நானமாயுள்ளது, ஆனால் ஒப்புக் கொடுக்கப் பட்ட உபதேச சட்டத்திற்கு மனப்பூர்வமாய்க் கீழ்ப்படிபவருக்கு மட்டுமே இது உரியதாகும் (ரோமர் 6:6, 7, 17, 18).

வெற்றுச் சடங்கு என்பது இப்படிப்பட்ட ஒரு பலியைச் செயல்படுத்த முடியாது. ஞானஸ்நானத்திற்கு குற்ற உணர்வுடன் மற்றும் பாவத்தின் அடிமைத்தனத்துடன் உள்ள தொடர்பைப் புரிந்து கொள்ளாமல் ஞானஸ்நானமானது தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதலாயிருக்கும் என்று முடிவு செய்தலானது அந்தச் செயல்பாட்டின் முழுக் கருத்தையும் தவறவிடுதலாயிருக்கின்றது. ஞானஸ்நானம் என்பது ஒரு புதிய வாழ்வை

விளைவிக்கின்ற வகையில் ஒரு நபரை பழைய வாழ்வுக்கு மரிக்கச் செய்வதாக உள்ளது. ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றவர் பாவத்தை நீக்கிப் போட்டு, அதை இனியும் செயல்படுத்துவதில்லை என்று தீர்மானிக்கு மளவுக்கு பாவத்தைப் பற்றிய கவலையுள்ளவராய் இருக்கிறார். இவ்வழிமுறையில் அவர் ஞானஸ்நானத்தில் பாவத்திற்கு மரித்து புதிய வாழ்வு வாழ விடுதலை பெற்றவராகின்றார் (ரோமர் 6:6).

பசியாயிருக்கும் ஒரு நபர் அவருக்கு உணவளிக்கப்பட்டால் அதை எடுக்க விரைவார், ஆனால் மரித்துப் போன ஒருவர் அவருக்கு விருப்பமான உணவு அவரது மூக்கின் கீழ் வைக்கப்பட்டாலும் அதை எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. இதே வகையில், பாவத்தில் ஈடுபட்டிருந்து ஆனால் பாவத்திற்கு மரித்துள்ள ஒருவர் இனியும் பாவத்தினால் கவர்ந்திழுக்கப்படக் கூடாது.

மனந்திரும்புதல் என்பது ஒரு புதிய வாழ்வைத் தொடங்குவதற்காக இருதயத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் தீர்மானம் ஆகும்; ஞானஸ்நானத்துடன் இணைந்திருக்கையில் இது ஞானஸ்நானத்தில் அவருடனே கூட அடக்கம் பண்ணப்படுவதால் இயேசுவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலை அடையாளப் படுத்தும் இருதயம் கொண்ட நபரிடம் புதிய ஜீவனை வளரச் செய்யத் தீர்மானிக்கின்றது. இவ்வழிமுறையில், ஒருவர் ஞானஸ்நானம் பெறும்பொழுது ஒரு புதிய பிறப்பானது ஏற்படுகின்றது. புறம்பான செயல்பாடு மட்டும் இந்த மாற்றத்தைக் கொண்டு வருவதில்லை. (அது அவ்விதம் கொண்டு வர முடிந்ததென்றால், பலம் மிகுந்தவர் மற்றவர்களை புதிய வாழ்க்கைக்குள் கொண்டு வருவதற்காக வலுக்கட்டாயமாக ஞானஸ்நானப் படுத்த முடியுமே.) இப்படிப்பட்ட ஒரு மாற்றமானது இருதயத்திலிருந்து வரும் பதில்செயலால் மட்டுமே கொண்டு வரப்பட முடியும். இந்த முடிவு உண்மையாயிருப்பதில்லையென்றால், பவுல் ரோமர் 6:1-18ல், இருதயமானது ஒரு சரீரப் பிரகாரமான செயலினால் மட்டும் மாற்றப்படுகின்றது என்பதில் நிறைவடைந்தார் என்றாகி விடும், இது பழைய ஏற்பாட்டுடனோ அல்லது புதிய ஏற்பாட்டுடனோ ஒத்துப் போகாத ஒரு முடிவாக உள்ளது.

கலாத்தியர் 3:26, 27

ஞானஸ்நானத்திற்கும் மாற்றப்பட்ட வாழ்வுக்கும் இடையிலுள்ள இதே வகையான ஒரு தொடர்பு கலா. 3:26, 27ல் உள்ளது. இவ்விடத்தில் பவுல் ஞானஸ்நானத்தை விசுவாசத்தினால் ஒருவர் தேவனுடைய பிள்ளையாகும் தருணமாக, கிறிஸ்துவை அணிந்து கொள்ளுமிடமாக முன் வைத்தார். தேவனுடைய பிள்ளையாயிருத்தல் என்பது தேவனுடன் உறவு படுத்தப்பட்டிருப்பதையும், தேவ இயல்பைப் பெற்றிருக்கும் ஒரு கருத்தையும் உள்ளடக்குகின்றது. ("குமாரன்" அல்லது "குழந்தை" என்பதன் பயன்பாடானது கிரேக்க மொழியில் huios எனப்படும், இது சில வேளைகளில் அந்த இயல்பு என்று அர்த்தப்படுகின்றது, மத். 23:15; லூக். 16:8; யோவா. 12:36; எபே. 2:2; 1 தெச. 5:5).

ஒருவர் தேவனுடைய இயல்பை மேற்கொள்வதினால் கிறிஸ்துவை

அணிந்து கொள்கின்றார். ஞானஸ்நானத்தின் புறம்பான செயல்பாடு தன்னிலே ஒரு நபரின் இயல்பில், கடினப்பட்ட ஒரு குற்றவாளியை சபை கூடிவரும் கட்டிடத்திற்கு இழுத்து வந்து, அவரை ஒரு மரியாதைக்குரிய குடிமகனாக அல்லது ஒரு “பரிசுத்தவானாக” ஆக்கும் செயல் விளைவைச் செய்ய முடியாது. இப்படிப்பட்ட ஒரு மாற்றமானது இருதயத்திலிருந்து வரும் ஒரு பதில்செயலினால் மட்டுமே கொண்டு வரப்பட முடியும். இருதயத்திலிருந்து ஏற்ற வகையில் புரிந்து கொண்டு, பதில்செயல் செய்யும் நபர் மறுபடியும் பிறந்தவராயிருக்கின்றார், அதாவது அவர் ஞானஸ்நானம் பெறும்பொழுது தேவனுடைய பிள்ளையாகின்றார். வெறும் சடங்காச்சாரமானது இப்படிப்பட்ட ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டு வர முடியாது.

ஒரே ஞானஸ்நானம்

ஒருமைப்பாட்டைப் பற்றிய ஒரு ஆய்வுரையில் பவுல் ஒரே ஞானஸ்நானம் என்பதை ஒரே சரீரம், ஆவி, நம்பிக்கை, கர்த்தர், விசுவாசம் மற்றும் தேவன் ஆகியவற்றுடன் கூடக் குறிப்பிட்டார் (எபே. 4:4-6). இவைகளில் மூன்று தேவ இயல்புகளாகும் (ஆவி, கர்த்தர் மற்றும் தேவன் அவர்கள் உறவுமுறையின் வரிசையில் ஏறுமுக ஒழுங்கில் வைக்கப் பட்டுள்ளன); சரீரம் மற்றும் விசுவாசம் ஒருமைப்பாட்டைக் கொண்டு வருவதற்காகத் தேவத்துவத்தின் மூவரால் அளிக்கப்பட்டவைகளாய் இருக்கின்றன மற்றும் இரண்டு (நம்பிக்கையும் ஞானஸ்நானமும்) மனிதரின் பதில்செயலாய் இருக்கின்றன. இந்த ஏழின் அட்டவணையில் ஞானஸ் நானமும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது என்ற உண்மையானது ஒருமைப் பாட்டிற்கான தேவனுடைய திட்டத்தில் ஞானஸ்நானம் என்பது சில முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றுள்ளது என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

ஞானஸ்நானமானது ஒருமைப்பாட்டைக் கொண்டு வர முடியும், ஏனெனில் இருதயத்திலிருந்து பதில்செயல் செய்கின்றவர்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகின்றனர் (தேவனுடைய இயல்பைப் பெறுகின்றனர்) மற்றும் அவர்கள் கிறிஸ்துவை அணிந்து கொள்கின்றனர். இவ்வழிமுறையில், ஞானஸ்நானமானது எல்லா விதப் பின்னணியுடைய மக்களையும் ஒரே ஆவிக்குரிய இயல்பைப் பெற்ற மக்களாக மாற்றுகின்றது, அவர்களை “யூதனென்றும் கிரேக்கனென்றுமில்லை, அடிமையென்றும் சுயாதீன னென்றும், ஆணென்றும் பெண்ணென்றுமில்லை; [ஆனால் அதற்குப் பதிலாக] ... எல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஒன்றாயிருக்கிறீர்கள்” (கலா. 3:28) என்ற வகையிலாக்குகின்றது. இதனுடன் இணைந்துள்ள எந்த ஆவிக்குரிய செயல்களும் இல்லாத சரீரப் பிரகாரமான எந்த செயல்பாடும் ஒரே வகையான இயல்பையும் ஒருமைப்பாட்டையும், வித்தியாசப்பட்ட மக்களிடையே கொண்டு வர முடியாது. சுவிசேஷத்தின் உபதேசத்திற்குப் பதில்செயல் என்ற வகையில் இருதயத்திலிருந்து வரும் கீழ்ப்படிதல் மட்டுமே இப்படிப்பட்ட மாறுதலையும் ஒன்றிணைப்பையும் உண்டாக்க முடியும்.

கொலோசெயர் 2:11-13

கொலோ. 2:11-13ல் பவுல் ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்கு ரோமர் 6:3, 4ல் காணப்படும் இதே வகையான உருவகத்தைப் பயன்படுத்தினார்; இருப்பினும், பவுல் கூடுதலான ஒரு நோக்கத்தைத் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார். ரோமர் 6:1-18ல் பவுல், அந்தக் கிறிஸ்துவுக்குள்ளானவர்கள் ஏன் பாவத்தில் தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கக் கூடாது என்பதற்குக் காரணங்களைக் கொடுத்தார். கொலோ. 2:11-13ல் அவர் இயேசுவின் மாபெரும் தன்மை (கொலோ. 2:9, 10) மற்றும் அவருக்குள் இருப்பவர்களால் பெறப்படும் பயன்கள் ஆகியவை பற்றிக் கலந்துரையாடினார்.

கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கும் நபர் பரிபூரணராக்கப் படுகின்றார் (கொலோ. 2:10), வாழ்க்கையைப் பற்றிய அவரது மாம்சப் பிரகாரமான அணுகுமுறை நீக்கப்படுகின்றது, மற்றும் அவரது மீறுதல்கள் மன்னிக்கப் படுகின்றது. அவர் ஞானஸ்நானத்தில் கிறிஸ்துவுடன் அடக்கம் பண்ணப்பட்டு, உயிர்த்தெழுகையில் இது நடைபெறுகின்றது (கொலோ. 2:11-13). இவ்விடத்தில் "விருத்தசேதனம்" என்ற வார்த்தை வாழ்க்கையைப் பற்றிய ஒருவரது சரீரப் பிரகாரமான அணுகுமுறையை நீக்குவதை விவரித்து ஒப்பிடும் வழி வகையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. "உங்கள் அக்கிரமங்களில் மரித்தவர்களாய்" என்ற சொற்றொடரானது தேவனை விட்டுப் பிரிந்த நிலையையும் பாவத்திற்கு உதவியற்ற நிலையில் கீழ்ப்படிந்து, அதனால் அந்நபர் ஆவிக்குரிய வாழ்வற்று விடப்படுதலையும் விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஒருவர் ஞானஸ்நானம் பெறும் முன்பு (கொலோ. 2:13) அவர் பாவத்தில் மரித்தவராய் (ஆவிக்குரிய வாழ்வற்றவராய்) மற்றும் விருத்தசேதனமற்றவராய் (இன்னமும் மாம்சப் பிரகாரமான வாழ்வை வாழ்பவராய்) இருக்கின்றார். அவர் ஞானஸ்நானம் பெறும் பொழுது, ஒரு மாற்றம் ஏற்படுகின்றது; அவர் விருத்தசேதனம் பண்ணப் படுகின்றார் (வாழ்வு பற்றிய அவரது பழைய அணுகுமுறை நீக்கப்படுகின்றது), மற்றும் அவர் ஜீவனுள்ளவராக்கப் படுகின்றார் (ஒரு புதிய ஆவிக்குரிய வாழ்வு தரப்படுகின்றது). ஆவிக்குரிய ஈடுபாடு இணைந்திராத சரீரப்பிரகாரமான செயல் எதுவும் ஒருவருடைய வாழ்வில் இப்படிப்பட்டதொரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியாது. ஞானஸ்நானம் என்பது ஒரு மந்திரவாதமான, பொருள் உணராச் செயல்பாடு என்ற வகையில் வாழ்வை மாற்றுவதில்லை; இதற்குப் பதிலாக இதன் நோக்கம், அர்த்தம் மற்றும் ஆவிக்குரிய ஈடுபாடு ஆகியவற்றைப் புரிந்து கொள்பவரின் வாழ்வை இது ஆவிக்குரிய வகையில் மாற்றுகின்றது.

கொலோ. 2:12, 13ன்படி, ஞானஸ்நானத்தில் இரு விஷயங்கள் நடந்தேறுகின்றன: (1) ஒருவர், இயேசு கிறிஸ்துவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பிய தேவன் ஆவிக்குரிய மரணத்திலிருந்து தம்மையும் ஆவிக்குரிய வாழ்வுக்கு உயிர்ப்பிக்க முடியும் என்று விசுவாசம் கொண்டுள்ளதால் அந்நபர் மரணத்திலிருந்து வாழ்வுக்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றார்; மற்றும் (2) அவர் கிறிஸ்துவுடன் கூட அடக்கம் பண்ணப்பட்டு, கூட

உயிர்த்தெழுந்து, கூட வாழ்வதால் அவர் ஆவிக்குரிய வகையில் விருத்தசேதனம் பண்ணப்படுகின்றார். ஞானஸ்நானத்திற்கு சரீரப் பிரகாரமாக ஒருவர் தம்மை ஒப்புக் கொடுப்பதினால் அவர் இயேசு கிறிஸ்துவின் அடக்கம், உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் ஜீவன் ஆகியவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றார். இந்த உண்மையானது உணரப்பட்டு ஆவிக்குரிய வகையில் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டால், அந்தச் செயல்பாடானது அவரது மாம்சப் பிரகாரமான பழைய வாழ்வை நீக்கிப் போட்டு அவரை ஆவிக்குரிய புதிய வாழ்வுக்குள் கொண்டு வரும். இப்படிப்பட்டதொரு செயல்முறையின் மூலமாக அவர் மறுபடியும் பிறப்பார், அவர் ஒரு புதிய ஜீவனுக்குள் வருவார் (யோவா. 3:3-5), மற்றும் அவரது எல்லா மீறுதல்களும் மன்னிக்கப்படும் (கொலோ. 2:13).

விசுவாசம், கிருபை மற்றும் ஞானஸ்நானம்

வாழ்வை மாற்றி பாவங்களுக்கு மன்னிப்பைக் கொண்டு வரும் ஞானஸ்நானம் என்பது தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ள ஆசீர் வாதத்தைக் கொடுப்பார் என்று அவர் மேல் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தின் அடிப்படையிலான ஞானஸ்நானமாய் உள்ளது. ஞானஸ்நானம் பெறுபவர் அந்த ஆசீர்வாதமானது பெறப்படக் கூடியது என்று புரிந்து கொள்ளும் பொழுதுதான் விசுவாசம் நிலவ முடியும். ஞானஸ்நானத்திலேயல்ல ஆனால் தங்கள் பாவங்களை மன்னிப்பதற்கான தேவனுடைய கிரியையின் மேல் தங்கள் விசுவாசத்தை வைப்பவர்களுக்கே (கொலோ. 2:12) இயேசு கிருபையினாலே இரட்சிப்பை அளிக்கின்றார்.

G. R. பீஸ்லே - முர்ரே அவர்கள், விசுவாசம் மற்றும் ஞானஸ்நானம் ஆகியவற்றிற்குப் பதில்செயல் செய்பவர்களுக்குக் கிருபையின் மூலமாகக் கிடைக்கும் தேவனுடைய வரங்களைச் சரியாகக் குறிப்பிட்டார்:

> விசுவாசம் மற்றும் ஞானஸ்நானம் ஆகியவற்றிற்கு தேவனால் கொடுக்கப்படும் கிருபையின் இந்த அடையாளமானது பெற்றுள்ள ஒரு பின்விளைவானது தப்பிக்கக் கூடாததாக எனக்குத் தோன்றுகின்றது: விசுவாசத்திற்குத் தேவனுடைய கிருபையுள்ள அளிப்பானது ஞானஸ்நானத்தின் சந்தர்ப்பப் பொருளுக்குரியதாக இருக்கின்றது, இது ஞானஸ்நானத்திற்குத் தேவனுடைய கிருபையுள்ள அளிப்பானது விசுவாசத்திற்கான அளிப்பாகவே உள்ளது என்று எண்ணப்படுமளவுக்கு உள்ளது. விசுவாசமானது இவ்வித வரங்களை உரிமைகோரத் தகுதி படைத்தது அல்ல மற்றும் ஞானஸ்நானமானது இவைகளை உண்டாக்கும் வல்லமை பெற்றதுமல்ல; எல்லாமே மனிதரை விசுவாசத்திற்கும் ஞானஸ் நானத்திற்கும் கொண்டு வருகிறவரும், தம்முடைய ராஜரீகத்தினாலே தம்முடைய அளிப்பை இவ்விதம் கட்டளையிட வல்லவருமாகிய தேவனால்தான் ஆகின்றது. ஆகையால் விசுவாசமானது தன்னிலே போதுமானது என்று குறிப்பிடலாகாது; சுவிசேஷம், வாக்குறுதிகள், சபை மற்றும் அவைகளின் தேவைகள் ஆகியவற்றைக் கிறிஸ்துவே கொண்டு வருகின்றார். ஞானஸ்நானம் என்பது தானாகவே செயல்

படுவது என்றும் கருதப்படக் கூடாது. விசுவாசத்தின் பணியை தேவன் ஞானஸ்நானத்தைக் கேட்கும் மனிதரின் எண்ணப்போக்கைக் கருதாது செயல்படுகிறார் என்றோ அல்லது தேவன் ஞானஸ்நானத்தில் செய்வதைப் புரிந்து கொள்ளாத நிலையில் உள்ளது போதும் என்றோ அல்லது ஞானஸ்நானத்திற்குப் பிறகு ஏற்ற பதில்செயல் செய்யும் ஒரு விருப்பமானது சாட்சியாகும் என்றோ குறிப்பிடுவது தவறானதாக உள்ளது. மாறாக, ஞானஸ்நானம் என்பது விசுவாசத்திற்காக தெய்வீக நியமனம் பெற்ற கிருபையின் முன் தீர்மானமாக உள்ளது.[1]

எபே. 2:4-9 மற்றும் கொலோ. 2:12, 13 ஆகியவற்றின் ஒப்பீடு

இரட்சிப்புக்கு விசுவாசம் ஒன்று மட்டுமே அவசியமானது என்று உரிமைகோருவதற்கு மதக் குழுவினர் பலர் எபே. 2:8, 9ஐப் பயன் படுத்துகின்றனர். இதை அவர்கள் நம்புவதாலும், ஞானஸ்நானத்தை ஒரு கிரியை என்று கருதுவதாலும், ஞானஸ்நானம் என்பது இரட்சிப்புக்காக தேவனால் கேட்கப்படுபவைகளில் ஒன்று என்பதை அவர்கள் தவிர்த்து விடுகின்றனர்.

இவ்விதமாக வாதம் செய்தல் என்பது இரட்சிப்பில் இருந்து விசுவாசத்தை நீக்குவதாயுள்ளது, ஏனெனில் 1 பேது. 3:21ல், "இப்பொழுது ஞானஸ்நானம் நம்மையும் இரட்சிக்கிறது" என்று பேதுரு எழுதினார். அந்த வசனத்தில் உள்ளடக்கப்படாத எல்லாவற்றையும் தவிர்க்கும்படி ஒவ்வொரு வசனமும் தனித்தனியே நிற்க வேண்டுமென்றால், விசுவாசமும் மனந்திரும்புதலும் இரட்சிப்புக்கு அவசியமானவைகளல்ல, ஏனெனில் அவைகள் 1 பேது. 3:21ல் குறிப்பிடப்படவில்லை. வேதாகமத்தின் எந்த ஒரு வசனமும் மற்ற வசனங்களில் தேவனுக்கு அவசியமாய் இருப்பவைகளைத் தவிர்ப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படக் கூடாது. அப்படிச் செய்வதானது வேதாகமம் தனக்குத்தானே முரண்படுகின்றது எனச் செய்து விடும். வேதாகமத்தைச் சரியாகக் கையாளுவதற்கு, ஒருவர் மற்ற வசனங்களில் குறிப்பிடப்பட்டவைகளைத் தவிர்த்து விடக் கூடாது, ஆனால் மற்ற வசனங்களில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்க வேண்டும். ஒருவர் இவ்வழி முறையில் வேதாகமத்தை அணுகினால் வேதாகமமானது தன்னில் தானே இசைவானதாயிருக்கும்.

எபே. 2:4-9 மற்றும் கொலோ. 2:12, 13 ஆகியவற்றின் ஒரு ஒப்பீடானது எபே. 2:8 மற்றும் 1 பேது. 3:21 ஆகியவற்றிற்கு இடையே உள்ள இசைவைக் காண்பிக்கின்றது. இந்த வசனங்களில் பல்வேறு விளக்கங்களைப் பற்றிய பவுலின் பயன்பாடானது ஒருவரால் புரிந்து கொள்ளப்படும் போது இந்த இசைவு உறுதியானதாகின்றது. அவர், "தேவனோ ... அக்கிரமங்களில் மரித்தவர்களாயிருந்த நம்மைக் கிறிஸ்துவுடனே கூட உயிர்ப்பித்தார்; கிருபையினாலே இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள், ... கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நம்மை அவரோடே கூட எழுப்பி, உன்னதங்களிலே அவரோடே கூட உட்காரவும் செய்தார்'' (எபே. 2:4-7). எபே. 2:8ல் அவர் ''கிருபையினாலே

இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்" என்று வசனம் 5ல் காணப்படும் சொல் விளக்கத்தை மீண்டும் எடுத்தாளுகின்றார்.

ஒருவர் கிருபையினாலே இரட்சிக்கப்படுகிறார் என்பதைப் பவுல் நம்பினாரா இல்லையா என்பது கேள்வியல்ல, ஆனால் ஒருவர் எப்பொழுது கிருபையினாலே இரட்சிக்கப்படுகிறார் என்று அவர் நம்பினார் என்பதே கேள்வியாயுள்ளது. இதை எபேசுவில் இருந்த சபையார் பவுலின் நேரடியான போதனையின் மூலம் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள், நாம் மற்ற எழுத்துக்களில் ஆராய்ச்சி செய்வதினால் அவர் அர்த்தப்படுத்தியது என்ன என்று கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த விஷயத்தைப் பற்றிய பவுலின் புரிந்து கொள்ளுதலானது அவர் கொலோசேயில் இருந்த சபையாருக்கு எழுதியதில் தெளிவாய் உள்ளது:

> ஞானஸ்நானத்திலே அவரோடே கூட அடக்கம் பண்ணப் பட்டவர்களாகவும், அதிலே அவரை மரித்தோரிலிருந்தெழுப் பின தேவனுடைய செயலின் மேலுள்ள விசுவாசத்தினாலே அவரோடே கூட எழுந்தவர்களாகவும் இருக்கிறீர்கள். உங்கள் பாவங்களினாலேயும், உங்கள் மாம்ச விருத்தசேதனமில்லாமை யினாலேயும் மரித்தவர்களாயிருந்த உங்களையும் அவரோடே கூட உயிர்ப்பித்து, உங்கள் அக்கிரமங்களெல்லாவற்றையும் உங்களுக்கு மன்னித்து (கொலோ. 2:12, 13).

எபேசியர் மற்றும் கொலோசெயர் நிருபங்களுக்கிடையே உள்ள பொருள் தொடர்புகளைக் கவனியுங்கள்: (1) அக்கிரமங்களில் மரித்திருத்தல் (எபே. 2:5; கொலோ. 2:13), (2) அவருடனே கூட உயிர்த்தெழுதல் (எபே. 2:6; கொலோ. 2:12), (3) அவரோடே கூட வாழ்தல் (எபே. 2:5; கொலோ. 2:13), (4) விசுவாசத்தின் மூலமாக (எபே. 2:8; கொலோ. 2:12), (5) கைகளினால் அதாவது கிரியைகளினால் ஏற்படுத்தப்படாமை (கொலோ. 2:11; எபே. 2:9), மற்றும் (6) இரட்சிக்கப்படுதல், அதாவது எல்லா மீறுதல்களும் மன்னிக்கப்படுதல் (எபே. 2:8; கொலோ. 2:13).

இந்தக் கூற்றுக்கள் யாவும் ஒன்று போல உள்ளன என்ற உண்மையானது பவுல் அதே நிகழ்ச்சியைக் கையாண்டு கொண்டிருந்தார் என்று அர்த்தப்படுத்துவதாயிருக்க வேண்டும். அவரது வாசகர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்ற பொழுது தங்கள் அக்கிரமங்களிலிருந்து விசுவாசத்தின் மூலம் கிருபையினாலே இரட்சிக்கப்பட்டிருந்தனர். எபே. 2:8ல் உள்ள "இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்" என்ற சொற்றொடரானது ஒரு முற்றெச்ச வினையாக உள்ளது, இது பவுல் கடந்த காலச் செயல்பாட்டின் காரணத்தினால் நிலவும் ஒரு நிலைமையைக் கருதினார் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. "மன்னித்து" (கொலோ. 2:13) என்பது ஒரு aorist எச்சவினையாக இருத்தலானது கடந்த காலச் செயல்பாடு எப்பொழுது நிறைவாக்கப் பட்டது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

இது எப்பொழுது நடைபெறுகிறதென்று பவுல் கூறுகின்றார்? ஞானஸ்நானத்தில் ஒருவர் அடக்கம் பண்ணப்பட்டு விசுவாசத்தினாலே அவரோடே கூட உயிர்ப்பிக்கப்படுதல் என்பது தேவனுடைய கிரியையாய்

இருக்கின்றது (கொலோ. 2:12).

பவுலின் கூற்றுப்படி இரட்சிப்பு என்பது கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக் கொண்டு ஏற்படுவதாக உள்ளது. இருப்பினும், ஒருவர் கிறிஸ்துவுடன் உயிர்ப்படைந்து அவருடன் வாழும்படியாக்கப்படும் வரைக்கும் கிருபையினாலான அந்த இரட்சிப்பு வருவதில்லை (எபே. 2:5). தேவனுடைய கிரியையில் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தின் மூலம் ஒருவர் ஞானஸ்நானத்தில் கிறிஸ்துவுடன் அடக்கம் பண்ணப்பட்டு உயிர்ப் பிக்கப்படும் பொழுது இது நடந்தேறுகின்றதென்று பவுல் தெளிவாகப் போதித்தார் (கொலோ. 2:12, 13). இரட்சிப்பை மற்றும் மன்னிப்பைக் கொண்டு வரும் தேவகிருபையானது ஒருவர் ஞானஸ்நானத்தில் இயேசுவுடன் அடக்கம் பண்ணப்பட்டு உயிர்ப்பிக்கப்படுகையில் விசுவாசத்தின் மூலமாகக் கொண்டு வரப்படுகின்றது. விசுவாசமானது ஞானஸ்நானத்தைத் தவிர்க்கின்றது என்று போதிக்கும் எவரொருவரும் எபேசியர் மற்றும் கொலோசெயர் நிருபங்களில் உள்ள பவுலின் போதனையில் காணப்படும் இணைப்புறவை அழிக்கின்றார்.

எபே. 2:4-9 மற்றும் கொலோ. 2:12, 13 ஆகியவை இணைக்கப்படும் பொழுது, இரட்சிப்பின் மீதான பவுலின் போதனையானது உறுதியானதாகின்றது:

> நாம் அக்கிரமங்களில் மரித்தவர்களாயிருந்த பொழுதே தேவன் நம்மை ஞானஸ்நானத்தில் கிறிஸ்துவுடன் அடக்கம் பண்ணி தேவனுடைய கிரியை மீதுள்ள விசுவாசத்தினால் அவரோடே கூட உயிர்ப்பித் துள்ளார் [இது நம்மைக் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக்குகிறது, ரோமர் 6:3], இது நமது மீறுதல்கள் யாவற்றையும் மன்னித்து நம்மைக் கிறிஸ்துவோடு கூடி வாழச் செய்கின்றது (கிருபையினாலே நீங்கள் இரட்சிக்கப் பட்டீர்கள்) மற்றும் வருங்காலங்களில் அவர் (தேவன்) கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நமக்கு அவரின் இரக்கத்தின் கிருபையின் மகா மேன்மையான ஐசுவரியங்களைக் காண்பிக்கும்படியாக நம்மை கிறிஸ்து இயேசுவுடன் உன்னதங்களில் அமரப் பண்ணினார். ஏனெனில் நீங்கள் கிருபையினால் விசுவாசத்தைக் கொண்டு இரட்சிக்கப் பட்டீர்கள்; அது உங்களால் ஆனதல்ல, அது தேவனு டைய ஈவாக உள்ளது; எவரொருவரும் மேன்மை பாராட்டாத படிக்கு இது [சொந்தக் கரங்களினால் ஆன] கிரியைகளின் விளைவல்ல.

ஞானஸ்நானமானது பாவங்களை மன்னிக்கும் உள்ளான வல்லமையைத் தன்னிலே பெற்றிருப்பதில்லையாகையால், ஒருவர் ஞானஸ்நானம் பெறுகையில் வருகின்ற இரட்சிப்பானது தேவனுடைய கிருபையின் மூலமாகவே வர வேண்டும், இது ஒருவர் தேவனுடைய கிரியை மீது தாம் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தின் காரணத்தினால் தம்மை ஞானஸ்நானத்தில் ஒப்புக் கொடுக்கும் பொழுது அவரது அக்கிரமங்களை நீக்கி இரட்சிப்பைக் கொண்டு வருவதற்கு இயேசுவினுடைய சுத்திகரிக்கும் இரத்தத்தை அளிக்கின்றது. கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக் கொண்டு இரட்சிப்பு என்பது ஞானஸ்நானத்தைத் தவிர்ப்பதில்லை, ஆனால் அதை உள்ளடக்குகின்றது, ஏனெனில் பவுல் இதையே போதித்தார் (எபே. 2:4-9ஐ

கொலோ. 2:12, 13 உடன் ஒப்பிடுதலில் இருந்து இது ஆதாரமாயுள்ளது, இது எபே. 2:8 மற்றும் 1 பேது. 3:21 ஆகியவற்றுடன் இணைவாகவும் உள்ளது).

1 கொரிந்தியர் 1:17

1 கொரி. 1:17ல் பவுல், "ஞானஸ்நானத்தைக் கொடுக்கும்படி கிறிஸ்து என்னை அனுப்பவில்லை; சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கவே அனுப்பினார்" என்று உரைத்தார். இந்த வசனத்தில் ஞானஸ்நானம் முக்கியமானதா யிருப்பதில்லை என்று பவுல் சுட்டிக்காட்டினார் என்று சிலர் போதித்துள்ளனர். இப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவானது சத்தியத்திலிருந்து தொலைவில் உள்ளதாயிருக்கின்றது, ஏனெனில் பவுல் ஞானஸ்நானத்தைச் செயல்படுத்தியிருந்தார் மற்றும் பல மக்களை ஞானஸ்நானம் பெறும்படிக்கு இணங்கச் செய்தும் இருந்தார் (அப். 18:8).

கிரேக்க மொழியின் இந்தக் கட்டமைப்பானது (ou, not ... *alla,* but) *''ஞானஸ்நானத்தைக் கொடுக்கும்படியல்ல, சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கவே" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டதானது முதல் சிந்தனையை இல்லாததாக்காமல் இரண்டாவது சிந்தனையை வலியுறுத்துவதாக உள்ளது. இந்தக் கட்டமைப்பின்மீது இராபர்ட் W. ஃபங்க் அவர்கள், "Ou ... alla என்பது, முதல் கூறானது முற்றில் இல்லாததாக்கப்படாதபடிக்கு, ஆனால் தொணியிறக்கம் மட்டுமே செய்யப்பட்ட நிலையில் 'அவ்வளவு அதிகமான அளவில் இன்றி' என்றும் அர்த்தப்படுகின்றது: மாற். 9:37 ... , மத். 10:20, யோவா. 12:44, அப். 5:4 முதலியன."[2] இணைப்புச் சொல்லுடனான இந்த எதிர்மறைத் தன்மை குறித்து மேக்ஸ்மில்லியன் ஜெர்விக் அவர்கள், "... ஒரு கருத்தின் மீது அதிக வலியுறுத்தம் செய்வதற்காக மற்றொரு கருத்தை எதிர்மறையாகக் குறிப்பிடுவது எபிரெய இனக் குழுவின் தனித்தன்மையாக விளங்கிற்று, அ அல்ல ஆனால் ஆ என்பதில் ஆ - வைப் போல அ அவ்வளவு அதிகம் அல்ல, அல்லது அ - விற்குப் பதிலாக ஆ என்ற கருத்துள்ளது." எடுத்துக்காட்டுகளாக இவர் 1 கொரி. 1:17; மத். 10:20; யோவா. 12:44; மாற். 9:37; மத். 10:20; யோவா. 7:16 ஆகியவற்றைத் தருகின்றார்.[3] மற்ற இலக்கண அறிஞர்களும் இதே உற்று நோக்கலையே ஏற்படுத்தியுள்ளனர்.[4]*

பவுல் 1 கொரி. 1:17ல் தம்மை ஞானஸ்நானம் கொடுப்பதற்கு மட்டுமல்ல சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பதற்குமே கிறிஸ்து அனுப்பினார் என்றே கூறினார். கிறிஸ்து ஞானஸ்நானத்தை முக்கியமற்றதாகக் கருதினார் என்று அவர் கூறவில்லை, ஆனால் சுவிசேஷம் முதல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததென்றும் ஞானஸ்நானம் இரண்டாவது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததென்றும் அவர் கூறினார். இது உண்மையாகவே உள்ளது, ஏனென்றால் ஞானஸ்நானம் பெற்றும் சுவிசேஷத்தையும் ஞானஸ் நானத்துடன் இணைந்துள்ள அர்த்தத்தையும் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றதினால் மட்டும் பயன் அடைந்து விடுவதில்லை. இரட்சிப்பு என்பது ஞானஸ்நானம் பெறுதலை விட அதிகமானதாக உள்ளது; ஆகையால் ஞானஸ்நானத்துடன் இணைந்துள்ள உறுதிப்

பாட்டின் பொறுப்புகளை மேற்கொள்ளும்படிக்கு, கேட்பவர்களை ஆயத்தப்படுத்துவதற்கு சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தல் என்பதற்கு முன்னுரிமை தரப்படுகின்றது. ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றவர்கள் சுவிசேஷத்தைப் புரிந்து கொண்டிருப்பதின் அவசியத்தைப் பவுல் மறைமுகமாய் உணர்த்தினார்.

1 கொரிந்தியர் 12:13

ஞானஸ்நானம் பற்றிய பவுலின் போதனையைக் காண்பிக்கும் இன்னொரு வசனப் பகுதியாக உள்ளது 1 கொரி. 12:13 ஆகும். இதைப் பற்றியதொரு கலந்துரையாடலை முந்தின பாடத்தில் காணவும்.

முடிவுரை

ஞானஸ்நானம் என்பதை இயேசுவின் மீட்புச் செயலுக்கு இருதயத்திலிருந்து வரும் பதில்செயல் என்பதாகப் பவுல் கண்டார். இதை அவர் ஞானஸ்நானத்திற்கு ஒப்புக் கொடுக்கும் ஒருவரின் வாழ்வில் விளைவு ஏற்படுத்தக் கூடியதாகக் கருதினார். அவர் ஞானஸ்நானத்தை, ஒருவர் புதிய வாழ்விற்காக இயேசுவின் மரணம், அடக்கம், உயிர்த்தெழுதல் ஆகிய வற்றுடன் இணையும் சரீரச் செயல்பாடாகச் சித்தரித்தார், இதில் ஒருவர் தேவனுடன் புதியதொரு உறவு கொள்ள ஒரு புதிய வாழ்வில் பிரவேசித்து, கிறிஸ்துவை அணிந்து கொண்டு, பழைய மனிதனிலிருந்து மாறி புதிய நபராகி, தனது கடந்த காலப் பாவம் நிறைந்த வாழ்விலிருந்து விடுதலையாகி, எல்லா அக்கிரமங்களும் மன்னிக்கப்பட்டவராகின்றார். வெறுமையான ஒரு சடங்காச்சாரத்திற்கு ஒப்புக் கொடுத்தல் என்பதைக் காட்டிலும் ஞானஸ்நானம் என்பது மேலானதென்று பவுல் கருதினார்.

குறிப்புகள்

[1]G. R. Beasley-Murray, *Baptism in the New Testament* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1977), 273. [2]Robert W. Funk, *A Greek Grammar of the New Testament* (Chicago: University of Chicago Press, 1961), 233. [3]Maximilian Zerwick, *Biblical Greek,* trans. Joseph Smith (Rome: n.p., 1963), 150. [4]See, for example, James H. Moulton, *A Grammar of New Testament Greek, vol. 1, 3rd* ed., (Edinburgh: T. & T. Clark, 1906), 329.